

A: Fitxa tècnica del llibre

AUTOR/A: SIMÓ, Isabel-Clara

TÍTOL: Raquel

EDITORIAL: Columna

COL·LECCIÓ: Columna Jove

N. COL·LECCIÓ: 036

LLOC D'EDICIÓ: Barcelona

ANY 1ª EDICIÓ: 1991

N. D'EDICIÓ: 13

N. DE PÀGINES: 122

B: Informacions sobre l'autora i l'obra

Isabel-Clara Simó i Monllor, escriptora valenciana, nascuda el 1943 a Alcoi. Llicenciada en filosofia romànica a la Universitat de València, exercí l'ensenyament a Bunyol, Figueres i Barcelona. Col·laboradora habitual en diaris i revistes, dirigí la revista "Canigó" del 1973 fins a la desaparició (1983). Ha publicat els reculls de contes: És quan miro que hi veig clar (1979, premi Víctor Català 1978), Bresca (1985), Alcoi-Nova York (1987), Històries perverses (1992, premi Serra d'Or de Narrativa), Spiritual (1993), Perfils cruels (1995) i Dones (1997). És autora també de les novel·les Júlia (1983), Ídols (1985, premi de la Crítica del País Valencià), T'estimo Marta (1986), El Mossèn (1987), biografia novel·lada de J. Verdaguer, Els ulls de Clídice (1990), La salvatge (1993, premi Sant Jordi) i El Professor de Música, El gust amarg de la cervesa. En el camp de la narrativa juvenil ha publicat Raquel, Joel i De nom, Emili.

L'obra titulada Raquel, escrita per Isabel-Clara Simó, narra la història d'una noia de 17 anys anomenada Raquel, amb el seu dia a dia. Intel·ligent, sensible i amb un alt esperit crític, és el que caracteritza a la nostra protagonista. A més, té dos problemes: no s'estima a la seva família i no s'agrada a ella mateixa.

C. Elements d'anàlisi**1-Argument:**

Tot comença un dia d'Octubre, quan la Raquel decideix escriure un diari personal, no per escriure el que es fa, sinó el que es pensa. Al principi, semblava que no duraria gaire, però després aquest diari es convertirà en un lloc on contínuament la Raquel dipositarà els seus sentiments.

La Raquel porta una vida normal, és una noia qualsevol, enamorada del "guaperas" de l'institut, i té una molt bona amiga. Però arriba un dia en què totes les coses canvien. Així que, la vida de na Raquel es comença a complicar quan na Montse (la seva millor amiga) li comunica que està molt malalta, que pateix un càncer de medul·la espinal i que s'en va a Montpeller, on podrà rebre tractaments molt més avançats.

Na Raquel es queda molt sola sense na Montse, a més, a casa té molts problemes, ja que contínuament està discutint amb la seva família. Ella no és deixa enfonsar, i fa nous amics, com l'Oriana amb la que se sent com mai s'havia sentit, ja es comença a agradar a ella mateixa, i fins i tot arriba a sortir amb el noi el qual ella s'estimava tant (n'Oriol). Mentre na Raquel es diverteix amb l'Oriana i viu experiències extraordinàries amb n'Oriol, na Montse va empitjorant de cada vegada més, s'arriba a morir. Aquesta mort ha estat una pèrdua molt grossa per la Raquel, però ella continua visquent la seva vida. De cada vegada la seva relació amb n'Oriol es va fent més i més intensa, i ella viu en els núvols. A la vegada, el seu germà, concursa en un concurs d'endevinar cançons, d'aquells en què et donen diners per guanyar, i sospitosament va passant molt programes fins arribar a acumular molts milions. Investigant, el programa descobreix que ha fet trampa i per poc que no el denuncien. Poc després, la mare de la Raquel li comunica que el pare i ella es divorciaran, que el pare s'ha enamorat d'una altra, i que ha de triar amb qui dels dos es vol quedar. La Raquel decideix que es vol quedar amb la mare, però el Josep Lluís es queda amb el pare. Això fa que a casa amb la seva mare tinguin dificultats econòmiques i la Raquel es veu obligada a fer feina, i a la vegada estudiar per la selectivitat. Però

tot acaba bé i pot passar la selectivitat sense problemes, i es prepara per un estiu força atabalat.

2-Tema:

Aquest llibre se centra en la vida d'una noia qualsevol de 17 anys, i els problemes i les alegries que es pot arribar a sofrir durant el curs, i el punt de vista d'una noia que està a punt de formar part de la vida adulta.

3-Estructura:

Aquest llibre està estructurat en forma de diari personal. I cada dia que la protagonista té la necessitat d'escriure els seus sentiments és un dia nou.

4-Personatges:

Na Raquel: és una noia (segons ella) grassa, té massa cul, fa panxa, té el cos massa curt, porta ulleres, es mossega les ungles, i li surten granets, però després fa un canvi radical d'imatge, és més maca, ja no està tant grassa, es deixa de mossegar-se les ungles, no li surten tant de granets (gràcies a una loció), quan fa falta es maquilla...

Els seus companys de classe diuen què té molta personalitat i que tothom li té respecte. És una persona amb molt de caràcter, amb un fort sentit crític, i ningú li farà canviar la seva opinió. Na Raquel, considera que els homes han de tractar amb molta consideració a les dones amb tot moment, així que, no pot suportar els típics nois fatxendes.

N'Oriol: és massa maco.

És un noi molt romàntic, i està perdudament enamorat de la Raquel. Sap com s'ha de tractar a les dones, encara que a vegades és un poc masclista.

N'Oriana: té el cos llarg i estilitzat, té un tipus... perfecta, és maquíssima. Es maquilla molt (massa i tot), porta faldilles d'aquelles elàstiques que s'arrapen molt al cos, i porta les ungles llargues i cuidades.

És una noia extravertida: simpàtica, oberta, té molta energia vital. Però, aquestes virtuts no eximeixen de presentar dificultats amb l'estudis, li costa entendre la matèria i per això demana ajut a na Raquel.

La mare de na Raquel: té 39 anys, però sembla major ja que té argues, porta un pentinat que sembla l'uniforme de les dones de la seva edat (curt, permanent, tenyit i porta un serrellet un poc ridícul), a més fa panxa i té uns pits enormes. La seva vestimenta no és que sigui massa moderna..

És mestressa de casa i per Això, la seva filla creu que s'avorreix amb la seva vida buida. Però i així i tot, és presumida a la seva manera ja que gasta amb cosmètics, porta joies i sempre per sortir es posa sabates de taló alt. Una de les coses que na Raquel no pot suportar de la seva mare és que està molt antiquada i és molt reaccionària.

El pare de na Raquel (Rodrigo): és un home madur, mig calb i bastant prim, té unes argues al front que li donen un aire d'escepticisme. Sempre vesteix amb americana i corbata ja que treballa en una companyia d'assegurances. Està convençut que ha fracassat amb la seva vida, ja que és molt rutinari perquè té manca d'imaginació, i és servil amb les persones que estan per damunt d'ell. En quant a les seves aficions són poques: sempre que pot aprofita per fer una escapada amb el cotxe, i valora molt els diners.

El germà de na Raquel, en Josep Lluís: la seva característica facial més destacada és que té els ulls semitancats i mai pots saber el que està pensant, a més, és un noi molt reservat que no hi ha manera de treure-li ni mitja paraula, i té una gran habilitat per enganyar a la gent, però així i tot és un bon noi, encara que no estigui massa motivat per les classes, ja que les deixaria per dedicar-se en cos i ànima a la música.

En Llompart: segons els nois de l'institut, diuen què ell no és un noi massa maco, ja que dona l'impressió de que no va prou net, porta unes ulleres de cul de got, el cabell mal tallats, i té la cara recoberta de grans.

Així i tot, és un fatxenda anant a tot velocitat amb la seva motocicleta.

5-Temps:

- Aquest llibre suporta el pas dels dies des de l'inici del curs escolar de segon de batxiller, fins que acaben la selectivitat, es a dir, tot el curs.
- La història transcorreix en els nostres dies, ja que la nostra protagonista porta una vida normal dins la nostra actualitat.

6-Espai:

L'acció transcorre a Barcelona, (encara que algunes vegades a Montpeller, quan na Montse escriu una carta a na Raquel descrivint les vivències que pateix) generalment a llocs tancats: a casa de na Raquel, a l'institut, a ca n'Oriol, al programa de televisió en el que participa el Josep Lluís, al centre comercial amb l'objectiu de millorar l'imatge de na Raquel, a algun bar de nit que van la parella els dies festius, al jutjat, a l'immobiliària..., però també algunes vegades a llocs oberts com ara el carrer de davant l'institut i el carrer de ca na Raquel...

7-Ambient:

En aquest petit pas de la vida de na Raquel es respiren molt tipus d'ambient, com ara: tristesa, quan n'Oriol s'interessa per n'Oriana o quan el seu pare i la seva mare es decideixen divorciar, l'imatge de la seva mare plorant és una escena que arriba al cor de na Raquel, i sobretot quan la seva millora amiga deixa definitivament aquest món; ben estar, quan na Raquel i n'Oriol fan l'amor o quan viuen una de les seves vetllades més romàntiques; ràbia, en una de les discussions entre na Raquel i el seu xicot; tensió, quan la seva família s'ensuma que en Josep Lluís ha fet trampes en un concurs televisiu; i molts altres, més ambients han viscut els nostres personatges.

8-Registre lingüístic:

Na Raquel no és que tingui un registre lingüístic massa definit, però té un ampli vocabulari crític i més refinat. En canvi, na Montse és més infantil, però sempre té cosa a dir, antes de que estigués malalta tenia sempre a la punta de la llengua un consell que donar a na Raquel. N'Oriana utilitza un vocabulari de "pija", perquè sempre diu que les dones s'han de ben arreglar, sempre han d'estar guapes i anar ben maquillades. La mare de na Raquel té un lèxic més antiquat i/o despreocupat. En Josep Lluís té un bon vocabulari musical. El pare de na Raquel té un registre un poc més tècnic. N'Oriol té un llenguatge més modern.

9-Justificació del títol:

En aquest cas crec que la relació que existeix entre el títol de l'obra i el seu contingut argumental és bastant evident i clar, ja que Raquel, es relaciona directament amb la noia protagonista i narradora de l'història.

10-Punt de vista narratiu:

Intern-subjectiu, perquè la narració està escrita en primera persona i els fets estan explicats de manera subjectiva, per part de la protagonista.

D: Interpretació i valoració crítica

Aquest llibre escrit en forma de diari personal narra les vivències i els sentiments d'una noia de 17 anys, amb un alt esperit crític, trobant-se a la transició a la vida adulta. Raquel, pretén contar i fer veure als adolescents les voltes que dona la vida, i com un fet que ens fa sentir tristos, després es pot convertir en la nostra major alegria, es a dir, no ens em d'enfonsar per un moment de malenconia. L'història està escrita, perquè els seus lectors se sentin identificats amb la protagonista, però d'hagut a la gran diversitat de caràcters dels adolescents, aquest objectiu no es veurà complert.

En quant al lèxic, és fàcil, ja que no utilitza un llenguatge científic, sinó estàndard, diria també que és bastant modern i crític, d'hagut a la seva narradora.

E: Opinió personal:

Raquel, ha estat un llibre bastant interessant ja que, com havia dit anteriorment, pretén què els seus lectors se sentin identificats amb la protagonista, i en aquest cas l'objectiu s'ha complert. Com tot llibre, han aparegut moments amb més interès argumental, i moments que menys, però sobretot el clímax s'ha centrat en el desenvolupament, començant el desenllaç.

Isabel-Clara Simó, crec que ha escrit una gran novel·la, a més, s'ha posat en el lloc d'una adolescent, la qual cosa és més difícil, suposo que s'ha centrat en els records i els sentiments d'ella a l'edat de na Raquel, i l'ha reproduïda en el llibre, o ara bé, potser que no s'hagui centrat amb ella, sinó amb una persona del seu voltant. En realitat, no tenc ni idea com s'ho ha fet, però ha escrit una gran història, d'una noia com les altres.